

Trenne

Nya Sångar.

1. Den döende Pohlackens farväl.
2. Verser, afsiungne af Students
Corpsen i Upsala, wid Sorg=
festen öfver de tappre Poh=
lackarnes nederlag.

Melodien: O Yngling! om du hjerta har, ic.

3. Pohls National-Sång.

 Rosta 1 Skil. Danko.

 Jönköping,
 Tryckte hos N. E. Lundström.

 1831.

För Frihetens Hjeltar med blödbande hjertan,
O! Pohlen för Dig, vi stämma en bön:
"Rättwisa Gud! störta ned Förtryckets
välde! Gif åt Friheten lif!"

1. Den döende Pohlsens farväl.

"**E**mot sitt mål min forrta lefnad lider
Och segrens sköna stunder äro slut;
Ty döden unnar mig ej flera strider,
Då lifwets midnattslampa brunnit ut.

Nu skall jag gå till grafwens tysta länder
Och se om icke der en glöb är gömd,
Som flammor upp och nya solar tändas,
Då wäldet tror att hämnens dag är glömd.

Först kulan träffar den som flyr,
Samt feg och brottslig är;
Och wexlingen som faran flyr,
Först swärdets udd förtär.
Nej! förr'n jag flyr, jag stupar här
Med wapen i min hand.
O! hämnens om jag trolös är,
Gud! Kung! och Fosterland!

Ramlar.

Till det farväl du trogna brud i striden,
Du dödens älskarinna! O, mitt svärd
Farväl! — Vår bröllopsstimma är förliden;
Men den var skön. Brudskaran var en värld,

En värld som dansar genom blod och lågor
Till frihetens och segrens pelarsal,
Och leker stormens lek med vreda vågor,
Och svarar blott med stål på bödlars tal.

Derföre jag med hoppets glädje somnar,
Så glad som barnet i sin moders famn,
Du hjältarsland farväl! — Mitt hjerta domnar
Med fröjd, ty döden hviskar mildt ditt namn.

Farväl då, Pragas sol! — I sköna stunder
Vid Grohou, Ostrolenka, faren väl! —
Du sköna må i segrens rosenlunder,
För Pohlen och för dig jag dö. Farväl!

Du mensklighet, som sett min död och tiger,
Begråt ej mig, ty jag beklagar dig.
Min sista fukt med hoppet än jag wiger,
Och her och dö för dig. — Förglöm nu mig!

2. Verser, afsiungne af Student- Corpsen i Upsala, vid Sorg- festen öfver de tappre Poh- lackarnes nederlag.

På lif och död, o Pohlen, var
Din ädla Frihets strid:
Europa såg derpå, men bar
Dig blott sin tår derwid.

Väl såg du storheten deri,
Väl såg du farans widd;
Men bättre war att dö som fri,
Än gå i bojor smidd.

Du dö! — och menskligheten står
I sorgbrågt wid ditt fall.
Du dö! — men glad ditt Frihetsår
Historien gömma skall.

Dot, frihetsplantan dö ej få,
I stoft af frie män:

Fast benen multna, skall ändå
 Deß anda lefwa än!

3. Pohls National-Sång.

Än är Pohlen ej förloradt,
 Wi det skydda än,
 Swad af wäldet blef förstöradt,
 Swärdet tar igen;
 Skrzyncki för oss an,
 Redan brinner stridens låga,
 Och den Pohlske man
 Nedslår sin Tyrän.

Chor.

Skrzyncki för oss an,
 Redan brinner stridens låga,
 Och den Pohlske man
 Nedslår sin Tyrän.

Tsaren går sitt swärd att slå
 Uti Pohlens blod,
 Dock till striden dra de båda

Med förtwifladt mod,
 Skrzyncki för oss an, ic.

Wilda horder ej förskräcka
 Mer en hotad werld,
 Pohlen djerfs mot dem att sträcka
 Spetsen af sitt swärd;
 Skrzyncki för oss an, ic.

Hwita örn, på wingar skåra
 Lyft dig stolt och fri,
 Då skall Pohlen än med ära
 Frihets helgdom bli.
 Skrzyncki för oss an, ic.
